

Utassy József

ÁMULAT

Ha tóra nézel, égre látsz,
vonuló nagy vizekre.
Napot fáraszt a vén halász,
fölé feszül az este.

És fúj a szél, és leng a nád,
egy sirály vízre csattan.
Micsoda csók, micsoda vágy,
micsoda alkonyat van!

INTETTEK ENGEM

Intettek engem, óva intettek:
ne vegyelek nőül, Erzsikém,
mert hozzám különb feleség illik,
úgymond: nagyasszony illenék.

Persze mindegyik magára gondolt.
Láng lövellt szemükből, sárga láng.
Hírnév hizlalta hiúságukat.
És várt az ágy, és várt az ágy.

Én már azt hittem, nincs innen kiút!
S rugdalá hasad mennyboltját fiunk.

SZENTESTE

Egész életében
csalt, lopott, harácsolt.
S most ő kíván nékem
szent, boldog karácsonyt!

HAJLÉK HAJLÉKTALANOKNAK

Szél villog. Február fagya
dideregtet még, vacogtat.
Födél kéne, meleg égbolt:
hajlék hajléktalanoknak.

Gyere, ne késlekedj, tavasz!
Arcuk fakó, szemük bágyadt.
Tizedeli őket a tél:
úgy hullnak el, mint az állat.

Süss föl, kikeleti szép Nap,
melengesd szívüket ingyen!
Térdre rognak színed előtt,
mert nekik már te vagy Isten,

már csak te vagy nekik Isten.

ZÜMMÖGŐ KÓRUS

Zümm-züm: nektárodért jöttem. Imádlak!
Darázs duruzsol így a dáliának:
zümm-züm, nektárodát lopom. Imádlak.

És zeng a kert zümmögő kórusa, zeng:
áldott minden perc, minden pillanat szent,
mert zeng a kert zümmögő kórusa, zeng!

Őrizek egy vidám képet anyámról:
haja, szemöldöke csupa virágpör.
Fényesítsd emlékéit, májusi zápor!

Rám a kakukk immár hatvanszor kiált.
Hogy megöregedtem, te megúnt világ!
Takarodót fújnak a petúniák.